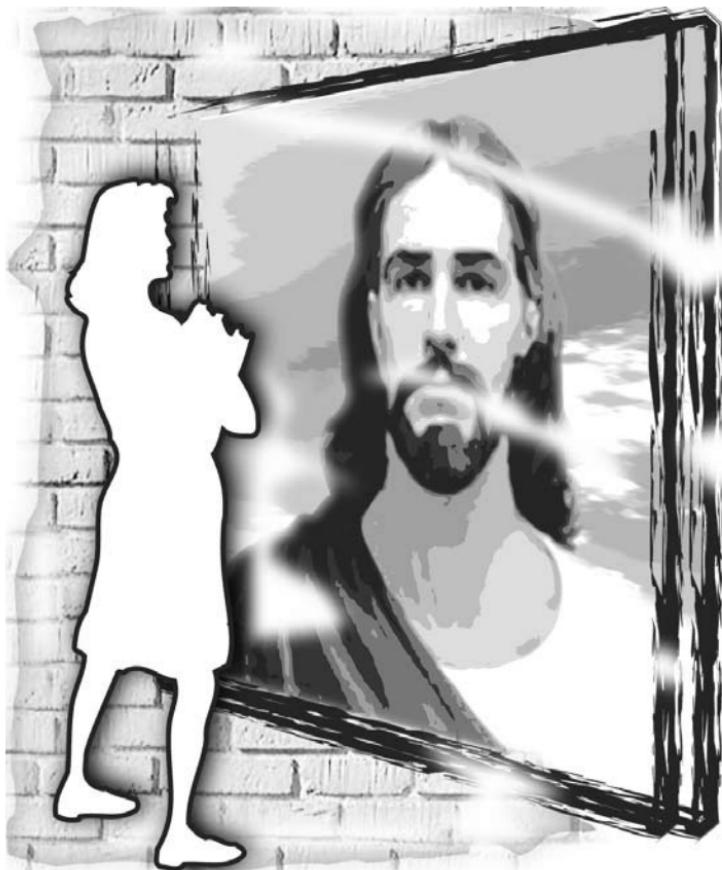

1844 по ПРОСТИЧЪК начин

И, емо, завесата на храма се раздра на гве
от горе до долу, земята се разтресе,
скалите се разпукаха.

Матей 27:51

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Римл. 8:4

Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако някой съгреши, имаме Ходатай при Отца - Иисус Христос Праведния. (Иоан 2:1).

Един физиотерапевт разказа историята за Джон1, който имал увреждане на мозъка след катастрофа с кола през 2004 г. Поради „погрешната“ информация изпращана от мозъка, Джон имал склонност да завива надясно. Въпреки че бил на около 32 години, не можел да стои или да върви направо след катастрофата. Тогава физиотерапевтът започнал серия специални упражнения с Джон; той го поставял пред огледало и му казвал, че въпреки че си мисли, че върви направед - тъй като мозъкът му изпраща такава информация - в огледалото може да види, че не върви направо. След няколко дни повторение на тези опити с огледалото, Джон разбрал кое е „направо“ и когато чувствал, че завива надясно, се поглеждал в огледалото и оправял посоката си. По същия начин ние, като християни, трябва да оглеждаме себе си в духовното огледало: Иисус.

Когато изучаваме евангелието и съда, Иисус ни помага да разбираме как Той е централната личност и основа на евангелието. Без Него нямаме надежда

в съда. Самият Иисус подбужда промяната, приемането и увереността в Неговото спасение. Той е нашият Адвокат (Иоан 2:1). Когато приемем това, вестта за 1844 година става много проста за разбиране и прилагане в живота ни.

**Джон не можел
да стои или да
върви направо след
катастрофата.**

„Когато тази мощна промяна се случи в грешника, той е преминал от смърт в живот, от грях в святост, от прегрешение и бунт към покорство и лоялност. Старият живот на отделяне от Бога е приключил; започнал е нов живот на примирение, на вяра и любов.2 „За да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по път, но по Дух.“ (Римл. 8:4).

Гледаме ли в огледалото, когато търсим надежда и спасение? Или, напротив, настояваме да следваме нашите собствени норми, които са изкривени от нещастието на греха? Трябва да повърваме в Иисус като наш Адвокат и Спасител. Още нещо, нека приемем Неговата жертвва като център на самото евангелие. Това е единственият начин, по който доктрината за 1844 година ще бъде проста и разбираема за нас.

Позволете на Иисус да бъде център на вашия живот и вярвания, докато изучавате Неговото Слово тази седмица.

1 Името на пациентата е променено.

2 Е.Г.В., "Великата борба"

СЪЖИВИ НИ ОТНОВО

ЧЕРНО НА БЯЛО

1Йоан 1:9

Но Бог препоръчва Своята любов към нас в това, че когато още бяхме грешници, Христос умря за нас. Затова много повече сега, като се оправдахме чрез кръвта му, ще се избавим от Божия гняв чрез Него. (Римл. 5:8,9).

От Стария Завет сме научили, че Бог изисква кръвна жертва. В повечето случаи тази жертва беше чисто, младо агне без недостатък. Бащата, като глава на семейството, поставяше ръцете си върху главата на агнето и изповядваше греховете на семейството. Така чрез невинната кръв на агнето се прощаваха греховете на семейството. Тази жертва е толкова важна, че Бог забранява употребата на жертвено мясо и заявява в Левит, че тези, които пият кръв, са проклети.

Но в какво се превърна тази жертва в Новия Завет? Иисус стана нашето чисто, жертвено Агне, като занесе греховете ни на кръста и плати пълната цена, така че да бъдем спасени чрез кръвта му. В 1Солунци виждаме, че независимо дали сме будни или спим, имаме спасение. Нещо повече, акцентът пада върху това, „че докато бяхме все още грешници, Христос умря за нас“ (Римл. 5:8).

Но как спасението на човека ни помага да разберем събитията от 1844? Четенето на книгата „Историята на изкуплението“ от Ейн Уайт ни дава помощна историческа перспектива. Ранните адвентисти бяха водени да изучават Божието Слово. Когато те започнаха да изучават тези пасажи от Библията, които вече разглеждахме това тримесечие, им беше внушено, че целият свят трябва да узнае за спасителния план преди последния съд. Както пише Ейн Уайт, това е накарало мнозина да напуснат своите професии, така че Божият план да може да бъде споделен, преди да е станало търпение късно. Всъщност вярата им, че последният съд е близо, породи огромно съживление. Мнозина бяха добредени обратно при Божието Слово и да четат не само за съда, но и за спасението си.

Ейн Уайт пише за годините 1840-1844 като за време, когато мнозина са изповядвали греховете си и са приемали Христовия дар на спасението. Какво може да е по-важно пред лицето на предстоящото завръщане на Христос от това, ежедневно да живеем сумите в 1Йоан 1:9 - „Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.“

**Целият свят
трябва да разбере за
спасителния план преди
последния съд.**

Как мислите?

1. Ако чуете днес, че има доказателство за завръщането на Иисус само след няколко месеца, как това ще промени живота ви?
2. Какво доказателство виждате вие самите, че Иисус ще се завърне в следващите няколко месеца?
3. Как ви води Бог да служите на света?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

**Лев. 7:27; 17:10; Лука 3:1-22; Римл. 5:8; Гал. 3:13;
1Сол. 5:9,10; 1Петр. 2:24**

Възновение и откровение (Даниил 7-9) Тези от нас, които не претенцират да разбират научнофантастичните филми, ще признаят, че тези пътувания в бъдещето със сигурност оставят своите наблюватели уплашени, обръканни, изморени и отчаяно нуждаещи се от обяснение. Като вземем предвид съдържанието и времевата линия на виденията на Даниил, не е чудно, че той се е чувствал точно така! Утешителна е разликата: тук Този, Който дава виденията на Даниил, знае обяснението, решил е да го сподели и сържи бъдещето в ръцете Си.

Тези видения и записът на Даниил за тях са чудесно свидетелство за процеса и целта на възновението - едно ясно сътрудничество между всезнаещия и милостив Бог и Неговия смирен, верен слуга, Даниил. Докато ангелът обяснява времевата линия към вечността на Даниил, ние имаме привилегията не само да чуем за бъдещето, но и за това, което Бог е направил, за да бъдем с Него там - завинаги.

В светлината на символите на службата в светилището кръвта беше свещена.

Отсечен (в бълг. превод на Библията изтребен) за нас (Лев. 7:27; 17:10; Римл. 5:8)

Схващането за това да бъдеш "отсечен/изтребен" в книгата Левит е в контекста на последствията от светоматственото действие на ядене на кръв. Защо това е било толкова сериозна

простъпка? В светлината на символите на службата в светилището, кръвта беше свещена. Тя представляваше кръвта на Христос, която трябваше да бъде пролита за грешниците. Това означава заместничество. Христос ще понесе наказанието вместо нас, така че ние да можем да прекиреме това, което Той заслужава: вечност с Бога. Да пренебрегнем святостта на кръвта означаваше да пренебрегнем Божията гаранция за спасение, любовта - и логично да бъдеш изключен (поради собствения си избор) - от Божия народ¹.

Във видението от Даниил 8 глава, обяснено по-късно в Даниил 9 глава, виждаме точно кога във времето и пространството, Спасителят ще поеме това наказание: 31 г. от н.е., на кръст². В Даниил фразата "отсечен" в обяснението на 70-те седмици не е извиквала представа за ножици или острие на резачка, както е вероятно за нас, а е събуждала спомените от неговото ранно еврейско възпитание относно значението на службите в светилището и Божия закон в Левит. Неговото наследство го поставяше в изгодна позиция за пълно оценяване на това, което му е било казано. Неговото облекчение не беше само в това да знае, но в разбирането с благодарност, че пристигането и служенето на Месия все още предстои.

Нашият отговор на откровението (Лука 3:1-22; 1Петр. 2:24)

На Даниил беше напомнено за Божия план на спасението по много специфичен и драматичен начин. Той записа тези видения за своя народ - и за

тези, които щяха да го дадат. За съжаление по времето, когато смиреният Месия го даде, хората бяха забравили или бяха объркани по отношение на целта на събитието. Друг смирен служител в лицето на Йоан Кръстител, трябваше да напомни на Божиите люде кого очакваша и как би трябвало да се подгответ за Него. Точно навреме, през 27 г. от н.е.³, когато Иисус го даде при река Йордан, за да се кръсти, Йоан проповядваше, че покаянието е това, от което се нуждаем, за да преживеем пълния ефект на Божията милост. Накрая, когато Иисус висеше на кръста, някои, гори не всички, бяха убедени, че Иисус е Божият Син, Който умира за техните грехове.

Малко по-нататък във времевата линия на Даниил 8 и 9, още веднъж объркане остави Божиите люде отчаяни да търсят отговори за събитията от 1844 година. Отново хората се обърнаха към Бога за обяснения. След много време на изучаване и молитва, те бяха успокочени и благодарни да открият, че планът за спасение се развиаше според предвиденото.

Как да сме сигурни, че ние в 2006 година няма да свършим в самодоволство или обърканост по отношение нашето собствено спасение и събитията, които все още предстоят? Самият Иисус понесе греховете ни, за да можем да живеем праведно. В този точка от времевата линия, независимо от трудностите на този живот, ние имаме привилегията да урем за греха и да живеем праведен живот. Животът, съсредоточен върху покаянието, изучаването, молитвата и споделянето на Божия план за спасение с други, ще ни държи във връзка с нашия Спасител и наясно с "настоящите събития" по времевата линия към вечността.

Ефектът от „отсичането“ на Иисус (Гал. 3:13; 1Сол. 5:9,10)

Един стръскащ символ на това, което се случи на кръста, е обрисуван в ключовия текст за семциата. Завесата между святото и пресвято отделение не можеше да бъде разрязана с ножици. Ние имаме директен достъп до нашия Ходатай, Който от 1844-та година активно се застъпва за всички Божии люде в Изследователния съг.

На кръста Христос плати цената и разруши бариерата между падналото човечество и Бога. Христос осигури спасение, за да можем да живеем с Него завинаги. Иисус избра отново! Бог желае да прекара вечността с нас. Иисус беше "отсечен", като преживя всичко, което тази дума включва, с единствената цел да бъдем с Него през вечността.

Сега Иисус е в Пресвято място. Спасенето все още върви по план. Знаям ли това? Благодарни ли сме? Покаяли ли сме се? Споделили ли сме? Готови ли сме и очакваме ли следващото велико, по-точно последното събитие по времевата линия към вечността - с Иисус?

Как мислим?

1. На колко години е бил Даниил, когато е получил тези видения? На колко години е бил Йоан Кръстител, когато пророкува за Месията? Какво ни казва това по въпроса кого може да използва Бог?

2. Какви причини може да е имал Даниил, лични и исторически, да бъде потиснат от явно продължителното робство? Как бихте се почувствали, ако сте били сред "разочарованата" група през 1844?

3. Колко след времето на Даниил беше избрането на Месия и 1844 година? Как това повлиява нивото на вашето доверие в Бога и в Неговото възхновено Слово?

¹ Кенет Баркър, Библия. Нов Международен превод за изучаване

² Джордж Р. Найт, "Библейско усилване на изобилиния живот"

³ Уилиям Шеа: "Даниил 7-12. Пророчества на последното време"

НЯМА НУЖДА ДА СЕ СТРАХУВАМЕ ОТ СЪДА

СВИДЕТЕЛСТВО

1Сол. 5:9

Aдвентистите знаеха правилната дата, но погрешното събитие. В 1844-та Иисус не се завърна на земята, а влезе в Светия Светици в небето като наш Посредник, за да очисти светилището. Какво означава да очисти светилището и как се премахва грехът?

“Същностното очистване на небесното (светилище) ще бъде осъществено чрез премахване или изличаване на греховете, които са записани там. Но преди това да може да се направи, трябва първо да бъдат изследвани книгите със записите, за да се определи кой са онези, които чрез покаяние за греха и вяра в Христос са удостоени с благословенията на Неговото умилостивение. Очистването на светилището следователно включва едно дело на изследване - дело на съд. Това трябва да бъде осъществено преди Христос да дойде да изкупи своите; защото, когато Той дойде, наградата Му ще бъде с Него.”¹

Очевидно това, което Бог прави за нас тук, на земята, записът на Неговата намеса в живота ни, които може да бъде проследен безпогрешно върху съвсемо веществство между ушите ни, е отразен и в докладите в небесните книги. Той ни проща, премахва греховете ни чрез достойнствата на Неговата кръв - и това е записано в небето.

Като наш Посредник Той представя случаи ни пред Отец и отговаря на великия Обвинител на братята, които е Сатана. “Всички, които имат чувство за своята дълбока духовна бедност, които чувстват, че нямат нищо добро

у себе си, могат да намерят правда и сила, гледайки на Иисус... Каквито и да се били минали те ви преживявания, колкото и да са обезкуражаващи вашите настоящи обстоятелства, ако дойдете при Иисус такива, каквито сте, слаби, безпомощни, отчаяни, нашият състрадател Спасител ще ви посрещне още по пътя и ще ви прегърне с любящите Си ръце, и ще постави върху Вас Своята дреха на правда... Той се застъпва пред Бога заради нас с думите: Аз Съм зал мястото на грешника. Не гледай това непокорно дете, погледни Мен. Когато Сатана пледира със силен глас за душите ни, като ни обвинява в гръз и ни изисква като своя плячка, кръвта на Христос се застъпва с по-голяма сила”².

Какви добри новини! “Ако предадете себе си на Него и Го приемете като ваш Спасител, тогава, колкото и грешен да е бил животът ви, заради Него вие бивате счетени за праведни. Христовият характер заема мястото на вашия характер и вие бивате приеми пред Бога, сякаш никога не сте съгрешавали.”³

Как мислим?

1. Тий като съдът е сега, каква е неговата важност във връзка с отдаването почит Бога, изявяването на Неговата слава и поклонението пред Него като пред Създател? (Виж Откр. 14:7).

2. Диск突围айте как това, че Иисус взема греховете ни върху Себе Си, Му дава правото да ни спечели от Сатана.

¹ Великата борба”

² „Мисли от планината на благословението”

³ Тъмът към Христа”

КАК ДА БЪДЕМ СВОБОДНИ ОТ ГНЕВА

ИМА КАК
1Сол. 5:9,10

Както можем да видим, никой не е свободен от увреждащите ефекти на греха, като гнева например, които понякога могат да го дадат съвършено и възмущението като последствие от нещо, което считаме за неправедно. 1 И Даниил не беше последният, почувствал безсилното си да разбере видението.

Проблемът да се чувстваш гневен е, първо, че това не е необходимо. Има различни и прости начини, по които някой може да се опита да разреши една ситуация, без да се налага да навлезе в тази фаза на възмущението. Друг проблем, възникващ, когато позволяваме на гнева да навлезе в душите ни, е че той измества мислите и ума ни от истинската цел, която е всекидневното общуване между Бог и човека.

В този особен случай обръкането и възмущението биха могли да се появят, защото се тревожим прекалено много дали ще получим спасение за себе си, но според 1Сол. 5:9,10 надеждата е сигурна. Но как това е надежда за мен? Какво мага да направя, за да премахна този гняв на отчаянието от живота си? Ето няколко начина:

1. Број до десет. Избройте най-малко 10 обещания, дадени в Библията, чрез които сте били благословени - особено тези, които ви карат да вярвате в Иисус Христос (Деян. 16:31).

2. Ангажирайте ума си с нещо интересно. Понякога да правиш нещо друго, като например да пееш, може да те накара да забравиш лошите неща, за които си мисли само преди минути (Притчи 17:22). И винаги помните, че каквото и да правите, всичко е за Божия слава (1Кор. 10:31).

3. Изразете чувствата си по добър начин. Има безопасна връзка между нас и небето чрез молитвите ни и изразяването на чувствата ни пред нашия скъп Отец е най-добраният начин да освободим напрежението (Мат. 7:11). Това е мака, защото гневът и чувството на безсилие изчезват, но също и защото Бог винаги ще отговори на молитвите ни. Той няма да ни остави в тъмнина, ако не можем да разберем някои пасажи от Библията (Втор. 31:8).

4. Молете за помощ. Няма нищо, което бихме могли да поискаме, което Бог в Своята безкрайна любов не би ни дал (Мат. 7:7). Бог ни е дал Святия Дух и човешките вестители, които могат да ни насочат към някоя помощна информация в Библията, за да разберем спасителния план, подгответен за нас от създанието на света.

Павел се опитва да ни каже, че Иисус Вече е платил дълга ни, като принесе Себе Си като Божие Агне. Не е необходимо да носим товара на гнева, ако Иисус е нашето спасение. Не само това: независимо дали сме живи, или спим в Господа, ние сме спасени чрез кръвта на Агнето. Не е ли това чудесно!

Даниил не беше последният, почувствал безсилното си да разбере видението.

1 "Оксфордски Американски речник", 1980.

Четвъртък

17 август

“ВЪПРОСЪТ Е В РАЗБИРАНЕТО”

ГЛЕДНА ТОЧКА

Амос 3:7

Даниил 9 обяснява по-ранното видение, като помага на пророка да разбере. Пророчеството винаги е свързано с разбирането. “Наистина Господ Иеова няма да направи нищо, без да открие Своето намерение на слугите Си, пророците.” (Амос 3:7)

Въпреки това понякога тайната е скрита, непознаваема за човешкия ум. Бог повика Адам: “Къде си?” Попита Каин: “Къде е брат ти?” Не знаеш ли Бог? И как е възможно въпросите да предлагат възможност за разбиране и приемане на реалността?

Бог се среща с хората там, където са те, за да ги заведе там, където трябва да бъдат. Той сключи забет с Израел - “Това прави и живей!”

- въпреки че знаеше, че те не могат да го спазят. Но те не го знаеха.

Това, което Той наистина желаше през цялото време, бяха сърдечни

взаимоотношения, които да имат за резултат покорност - Неговия закон на любов и свобода в душите им. Но те мислеха, че всичко се е въпрос на поведение.

И умножаваха правила, за да

направят себе си покорни, да защитят закона от нарушение. Те успяха да създадат начин на живот, който беше толкова натоварващ, че никой никога не знаеше дали върши правилното.

Още по-лошо, в усилието да спазват всички правила те загубиха от погледа си целта на закона. Той вече не им говореше за любов. Робуването на измислени от човека правила, беше далеч от свободата, която Бог беше възнамерявал да им даде.

И така, Иисус доиде да възвеличи закона и да го направи почитаем. Той живя, за да ни покаже какъв е Бог, показва мира и свободата на един живот в хармония с начина, по който Вселената беше създадена да съществува - което е същността на закона Му, записан в сърцата ни.

След това Той взе върху Себе Си греховете ни и те Го убиха - така че можахме да видим естество на бунта. Грехът убива винаги. Но “Божият дар е вечен живот в Иисус Христос, нашия Господ” (Римл. 6:23). Тази истината ще ви освободи, защото Той е “истината и животът” (Йоан 14:6).

Но Той не е вече сред нас като човек. Няма проблем - на предна линия отново излизат пророците с Библията. Но истината е толкова огромна, реалността на Вечното - толкова отдалечена от нас, че Бог се е нуждаел от много метафори, за да ни помогне да започнем да я разбираме. Иисус представя Себе Си като Великия Лекар, Който лекува раните ни, и като Добрия Пастир, Който ни търси. Ако сме престъпили закона и се страхуваме от Съдията, Иисус също е засегнат от този проблем и ще бъде наш Адвокат - въпреки че Той каза, че няма нужда “да поискам от Отеца за вас; защото сам Отец ви обича” (16:26).

И така, кое е истината? Защо Той си противоречи? Да ни срещне там, където сме. Да ни помогне да разберем, че Той разбира.

ОГЛЕДАЛО И ЖЕРТВА

ИЗСЛЕДВАНЕ

Дан. 8:13,14

С две думи

Безгрешният живот на Иисус е и огледало, което разкрива собствените ни несъвършенства, и съвършена жертва, която Бог приема заради мен. Тази добра новина на изкуплението предизвика невероятно духовно съживление сред вярващите по време на годините точно преди 1844. Пророчеството указва времето (и важността) на „отсичането“ на Иисус заради нас - чрез което той поема пълното проклятие на греха. Пророчеството за очистването на светилището сочеше не към Второто Пришествие, както учеха ранните адвентисти, а към началото на Иисусовото посредничество в небесното светилище. Разбирането на тези пророчества придава огромна важност на моите собствени взаимоотношения с Бога, както и на моята работа за другите.

А защо не?

- Направете аудио запис на въображаем диалог между Иисус, вашия Адвокат, и Сатана, обвинителя, които обсъждат съдбата ви.
- Направете колаж от снимки, свързани със съда. Най-отгоре сложете кръст (лоши новини/добри новини).
- Напишете история от първа ръка за евреин, който свидетелства за очистването на скинията, или за някого, който е в храма, когато завесата се разъскава при смъртта на Иисус.
- Избройте 10 неща, които най-много бихте искали да направите днес, ако знаехте, че Иисус ще се завърне утре.
- Направете времева диаграма на пророчествата на Даниил, които се отнасят до светилището. Поставете маркер „Ти си тук“ на настоящото време.
- Интервюирайте няколко християни, които не са адвентисти от 7-я ден, относно пророчествата на Даниил. Прочетете Даниил 8:13,14 с всеки човек и попитайте: Как се чувствате, когато четете тези стихове? Считате ли, че разбирането на пророчествата на Даниил е важно за нашето време?

Полезни връзки

Ельн Уайт, "Историята на изкуплението"
Клифърд Голдстейн, "1844 направена ясна"

Лесли Хардингдж, "С Иисус в Неговото светилище: разходка през светилището по Неговия път"